

Świadectwo ewolucyjnego zastoju

24 lutego 2011

W wapiennym pokładzie w północno-wschodniej Brazylii naukowcy odkryli rzadką skamieniałość owada. Był on przodkiem drapieżnych świerszczopodobnych owadów prostoskrzydłych, które nadal żyją na terenie dzisiejszej południowej Azji, północnych Indochin i w Afryce. Przedstawiciele rodziny Schizodactylidae, bo o nich mowa, nazywa się też świerszczami wydmyowymi bądź płaskostopymi.

Dzięki znalezisku okazało się, że od czasów wczesnej kredy rodzina przeszła niewielką zmianę ewolucyjną. „Schizodactylidae (...) są niezwykle dużą grupą dużych, groźnie wyglądających drapieżnych owadów, spokrewnionych ze świerszczami i pasikonikowatymi z rzędu prostoskrzydłych – wyjaśnia Sam Heads z Illinois Natural History Survey. Swą zwyczajową nazwę zawdzięczają dużym wiosłowatym wypustkom na stopach, które podpierają ich spore ciała, gdy przemieszczają się, polując, po piaszczystym habitacie.”

Choć skamieniałość różni się od dzisiejszych Schizodactylidae, główne cechy zmieniły się w niewielkim stopniu, co doskonale wpisuje się w koncepcję punktualizmu. W tym ujęciu gatunki powstają w bardzo krótkim czasie, a później nie podlegają już szybkim przekształceniom.

Inne badania wykazały, że region, gdzie znaleziono skamieniałość, był w dolnej kredzie pustynnym lub półpustynnym środowiskiem monsunowym, „co sugeruje, że preferencje habitatowe Schizodactylidae zmieniły się w ciągu 100 mln lat tylko nieznacznie” – podsumowuje Léa Leuzinger z Uniwersytetu we Fryburgu, współautorka studium.

Opracowanie: Anna Błońska

Na podstawie: University of Illinois

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)